

Zelenický spravodaj

*ČASOPIS EVANJELICKÉHO A.V. CIRKEVNÉHO ZBORU V
HORNÝCH ZELENICIACH*

ROČNÍK XXIV

ČÍSLO 1

MÁJ 2022

Milí čitatelia nášho Spravodaja

Uprostred rozbehnutej jari vám prinášame správy z nášho zboru, kde s vďačnosťou prežívame bežné pekné dni. Prečítate si tu aj správy z hranice s Ukrajinou, kde sú dni úplne iné.

Prijmite v dobrom úvodnú poveľkonočnú úvahu o kvetoch a vajciach. Rovnako platí v Zeleniciach/Siladiciach aj na každom inom mieste.

Kvety a vajcia

Kto pestuje kvety, jedným je milý, podľa iných je to rojko alebo ten, kto márne čas na zbytočnosti.

Je pravdou, že na kvety máme čas a priestor (aj peniaze) až vtedy, keď je život v pohode a v poriadku. Kvety sú len niečo vedľajšie, ozdobné, sprievodné, z čoho sa nenaješ, čo nie je až také podstatné. No aký by bol svet bez kvetov – bez tej (možno len vedľajšej, no predsa) krásy, bez tej vône, bez tej atmosféry, ktorú práve „vedľajšie“ kvety urobia hlbokou?! Náš svet je ako vajce. To viditeľné je len škrupina, to vo vnútri je silné, plné, husté, v ňom je život. Tým vnútorným neviditeľným hlbokým sféram sa venujeme vo svete umenia, nazývame to kultúrou, či romantikou, ale rovnako šikovne ich môžeme pestovať aj úplne prirodzeným, kuchynským, nenacvičeným spôsobom. Niektorým sa to všetko javí ako

zbytočné. Aký by však bol človek bez Božieho dychu života v nozdrách?! Videli ste už mŕtvolu? Niektorí sa jej možno už aj dotkol... Taký je aj život bez pridaných vnútorných hodnôt krásy ľudskej duše.

Jedno dieťaťko - sirota sa pýtalo Matky Terezy, ktorá ho práve ošetrovala: „Prečo toto robíš?“ „Lebo ťa mám rada“, odpovedala. „Povedz mi to ešte raz!“, povedalo. „Povedz mi to znovu!“, opakovalo.

Časté sú príbehy kvetinárov, ktorí vlastnia obrovské záhradné centrá, no napriek tomu osobne robia doručovateľov – pre nádheru tej chvíle, keď niekomu prinesú kvety.

Tá pridaná vnútorná hodnota citu a krásy našim skutkom je vzácna. Dávajme svetu to, čo je hlboké a krásne. Niektorých to zachráni. Pre niekoho je to potrebnéjšie ako konkrétna vec.

To husté a živé, to silné a krásne, čo napĺňa škrupinu našich životov, tá láva nech sa valí. Správajme sa k ľuďom tak, aby sa pri nás cítili ako pred kyticou podaných kvetov – aby padali z nich okovy, aby otvárali srdce, aby mohli prijať lásku. Keď krásnym spôsobom prosíme o odpustenie, zaberie to. Keď krásnym spôsobom prejavujeme lásku, zaberie to. Krásnym spôsobom prejavujeme úctu. Tak robme všetkým ľuďom.

Krásnym spôsobom prejavujeme úctu aj Pánu Bohu. Od neho je škrupina, aj obsah, od neho je kvet.

OKo

Jozef Grexa: Najväčší zisk

Prvý list Timoteovi 6, 6-7: „A pobožnosť so spokojnosťou je skutočne veľkým ziskom; lebo nič sme nepriniesli na svet (a nepochybné je), ani nič odniesť nemôžeme.“

Mnohí ľudia, zvlášť kým sú mladí, snívajú o tom, čo by chceli v živote dosiahnuť. Snívajú o veľkých ziskoch, o veľkom bohatstve. Vynakladajú veľa úsilia, aby dosiahli to, čo za veľký zisk považujú. Peniaze, slávu, moc, úspech. Iní rodinu, postavenie, dom či byt. Možno aj každý z nás si občas zasníval, možno každý z nás mal nejaké predstavy o tom, čo je veľkým ziskom, túžil taký zisk dosiahnuť. Čo je vlastne veľký zisk?

Jeden rybár vyplával každý deň na more, aby ulovil ryby pre obživu svojej rodiny. Časť úlovku predal, aby kúpil najpotrebnejšie veci, časť úlovku slúžila na obživu. A skoro každý deň počas svojej práce sníval o tom, ako raz chyť takú veľkú rybu, ktorá zmení jeho život, ktorá mu zabezpečí bohatstvo. A raz sa mu skutočne podaril taký úlovok. Chytil veľkú rybu, takú veľkú, že sa mu nezmestila do jeho lode. Ale nestratil duchaprítomnosť. Priviazal si ju k lodi a vydal sa na cestu k brehu, k domovu. Cesta mu trvala celé dva dni, keďže bol dosť ďaleko na šírom mori. Počas cesty myslel na to, ako sa teraz všetko zmení, prepočítaval, koľko za úlovok dostane, myslel na to, ako sa pochváli pred kamarátmi. Ale keď prirazil k brehu, ostal veľmi sklamaný. Počas plavby sa mu totiž do jeho veľkého úlovku pustili odspodu žraloci a iné dravé ryby. Dokonale mu ohlodali jeho úlovok, ostala mu len holá kostra a kúsok chrbta, ktorý plával nad vodou.

Dosiahnuť veľký zisk, dosiahnuť najväčší zisk. To je životný sen nejedného, zvlášť mladého človeka. A potom, keď dosiahne v živote úspech, nejaký dobrý výsledok – ani sa nenazdá, ako mu ho zožerú rozličné žraloky tohto sveta, ako mu z

úspechu ostane len kostra a kúsok pre potešenie očí.

A tak si mnohí – po skúsenostiach života – povedia: Asi už nezbohatnem, hlavná vec, aby bol človek zdravý. Ale žiaľ, aj zdravie patrí k ziskom, ktoré veľmi rýchlo nahlodajú odspodu rozličné žraloky – choroby a aj zdravie prestáva byť ziskom.

Čo je najväčším ziskom? Apoštol Pavel prichádza s novou filozofiou života, s novým náhľadom na zisky. Vyslovil ho v súvislosti s peniazmi a so vzťahom k nim. Prekvapujúco nepovažuje za najväčší zisk peniaze – v tých skôr vidí koreň všetkého zla. Ale nevidí zisk ani v ničom inom, o čom bežne snívajú ľudia. Naopak, za zisk považuje niečo, čo ľudia posúvajú skôr na okraj záujmu. Za najväčší zisk považuje pobožnosť. Pobožnosť spojenú so spokojnosťou, pobožnosť, ktorá samozrejme prináša spokojnosť. Pobožnosť, ktorú pestujeme aj v chráme, o ktorú sa usilujeme aj návštevou nedeľných bohoslužieb.

Pobožnosť je najväčším ziskom – tvrdí apoštol. Lebo nič sme na svet nepriniesli, ani nič neodnesieme. Jediné, čo môžeme za zisk považovať, je pobožnosť. Poznanie Boha. Uznanie Boha za svojho Pána. Poznanie Syna Božieho, Ježiša Krista a poznanie, čo v ňom máme. Prijatie Ježiša Krista za Spasiteľa, život v ňom. Obliekanie toho nového človeka, stvoreného v Kristu.

Nuž, možno slovo pobožnosť nám nezníe nejako moderne. Skôr staromódne. Pobožnosť – to je pre mnohých predstava starých ľudí, možno starých žien, ktoré už nemajú čo robiť, nemajú čo dosiahnuť, nemajú čo užívať – nuž chodia do kostola a modlia sa. Pobožnosť si mnohí spájajú s nudným a povinným vysedávaním v studených tmavých kostoloch, kde sa treba ticho správať, počúvať a nedriemať. Ale mladí, ktorí sú plní energie, púšťajú sa do podnikania, chcú premeniť svet, majú veľké plány a ambície, - tí nemajú mnoho času na pobožnosť. Alebo – čo si

vlastne predstavujeme, keď počujeme slovo pobožnosť?

Pobožnosť ako najväčší zisk. Pri našich stretnutiach, pri bežných rozhovoroch najčastejšie zaznievajú slová o tom, čo považujeme za zisk. Napríklad – len aby sme boli zdraví. Hlavné je zdravie, všetko ostatné bude. Apoštol však hovorí: Nie. Zdravie nie je najväčší zisk. Je síce dôležité, ale nie najhlavnejšie. Najväčším ziskom je pobožnosť.

A tak si predstavme naše rozhovory, v ktorých by zaznievali asi takéto vety: Hlavná vec, aby sme boli pobožní, ostatné potom príde. Hlavná vec, aby sme ostali pobožní. Hlavná vec, aby moje deti boli pobožné.

Nedávno som počul svedectvo jednej matky odrastajúcich detí: Keď sa mi mali narodiť, prosila som len o jedno: aby moje deti boli pobožné. Pán Boh ju vypočul, má skutočne pobožné deti a je to naozaj veľký zisk. A nielen v dnešnom svete – vždy to bol a bude veľký zisk – byť pobožným a mať pobožné deti.

Keď to vieme, keď si to uvedomíme, potom nám je jasné, na čo máme vynakladať námahu, úsilie. Na čo sa máme sústrediť: aby sme boli pobožní. Aby sme vychovávali pobožné deti. K tomu zamerať všetko úsilie v rodine, cirkvi, ba ja v škole. To nie je zastarané, to nie je nemoderné, to nie je pre starých ľudí – to je jednoducho recept na život, na najväčší zisk. Amen

Príbeh o svokre a neveste ... platí pre všetky vzťahy!

Mladé dievča sa vydalo a po svadbe žilo v dome svojho manžela spolu s jeho matkou. A tak sa stalo, že po svadbe musela dievčina neustále počúvať nespravodlivé výčitky svojej svokry. Raz, keď ju prepadlo zúfalstvo, rozhodla sa zbaviť sa jej. Dievča išlo k bylinkárovi, ktorý bol priateľom jej otca a pošťožovala sa mu:

— Už dlhšie nemôžem žiť so svokrou. Zbláznim sa z nej. Nemohli by ste mi pomôcť? Dobré vám zaplatím.

— Čo môžem podľa teba urobiť? – opýtal sa bylinkár.

— Predajte mi jed. Otrávim svokru a všetky moje problémy zmiznú – odpovedala.

Po dlhej úvahe bylinkár odpovedal:

— V poriadku, pomôžem ti. Ale musíš pochopiť dve veci. Po prvé, nemôžeš svokru len tak otráviť, pretože ľudia sa dovŕpia, čo sa asi stalo. Dám ti bylinky, ktoré ju budú pomaly a nenápadne zabíjať a nikto ňu nebude obviňovať, že si ju zabila ty.

— *Po druhé, aby si sa úplne vyhla akémukoľvek podozreniu, musíš skrotiť svoj hnev, naučiť sa ju rešpektovať, milovať, počúvať ju a byť k nej trpezlivá. Tak ňu nikto nebude upodozrievať, keď zomrie.*

Dievča so všetkým súhlasilo, vzalo bylinky a začalo ich svokre postupne pridávať do jedla. Okrem toho sa snažila ovládať, svokru počúvala a vážila si ju. Keď si tá všimla zmenu nevestinho správania, celým srdcom ju zbožňovala.

Všetkým rozprávala, že jej nevesta je najlepšia na svete, že o takej sa jej mohlo iba snívať. Do pol roka sa z nich stali blízke priateľky ako medzi pokrvnou matkou a dcérou. A vtedy dobehla dievčina opäť k bylinkárovi a modlila sa:

— *Pre lásku Božiu, prosím, zachráňte moju svokru pred jedom, ktorý som jej dávala. Nechcem ju zabiť. Stala sa tou najlepšou svokrou. Mám ju rada.*

Bylinkár sa pousmial a odpovedal:

— *Neboj sa, nedal som ti žiaden jed. Boli to bežné byliny. Jed bol iba v tvojej hlave a už si sa ho zbavila.*

Zdroj: internet

Dom Hospodinov

*Aké sú milé Tvoje príbytky,
ó Hospodine mocnosti !*

Ž 84:2

Kostol. Slovo, pod ktorým si každý predstavuje niečo iné. Jeden stavbu, druhý orientačný bod a iný zas stánok Boží. Pre nás, kresťanov, toto

slovo znamená príbytok Hospodina. Miesto, kde sa stretávame na Službách Božích a vďačne počúvame slovo Božie. Miesto, kde vyslovujeme svoje želania a zverujeme svoje modlitby Bohu.

Kostol ECAV na Slovensku v Horných Zeleniciach - Kultúrna pamiatka vyhlásená 17. septembra 1963. Strohý výpis zo zoznamu kultúrnych pamiatok Slovenska. Tak ako všetko, aj táto stavba má svoju históriu.

Na počiatku bola reformácia. Prvá etapa reformácie začala teológom [Martinom Lutherom](#) a jeho 95 tézami, ktoré [31. októbra 1517](#) osobne pribil na dvere chrámu vo [Wittenbergu](#). Tézy kritizovali odpustky a v podstate sa dotýkali všetkých kritických bodov, o ktoré sa neskôr počas celej reformácie zápasilo.

Reformácia sa udomácnila aj na území Horného Uhorska. Reformačné myšlienky k nám začali prenikať už čoskoro po Lutherovom prvom vystúpení. Prvými propagátormi reformačných ideí bolo u nás nemecky hovoriace obyvateľstvo. To tvorilo silné enklávy najmä v banských mestách. Keďže ťažba drahých kovov bola na území Slovenska jednou z najvýznamnejších produkcií v Európe vôbec, zodpovedajúce silné ekonomické zázemie banských miest vytváralo priaznivý predpoklad aj pre prijímanie reformačných ideí. Reformácia sa

šírila aj do iných ako banských miest, ako napríklad Levoča, Bardejov, Prešov. Luteránske reformačné prvky prijala časom väčšina obyvateľstva Horného Uhorska tak v mestách, ako aj na vidieku. Výsledok reformačnej premeny bol z hľadiska štatistiky impozantný. Na konci 16. storočia bolo evanjelických viac ako 90% obyvateľstva územia Slovenska. Tento stav neskôr začína klesať vďaka efektívnej protireformácii zo strany Ríma a aktivity Rádu jezuitov.

V obci Horné Zelenice bol postavený chrám Boží už v 12. storočí ako vrcholná stavba novšieho románskeho obdobia a bol zasvätený sv. Martinovi. Bratia Thurzovci, vlastníci panstva Galgocz (Hlohovec), sa okolo roku 1557 pridali k reformácii. Podľa vtedajšej zásady – čiže panstvo, toho náboženstvo – prešiel do vlastníctva evanjelikov aj vtedy jediný chrám Boží (dnešný rím.-katolícky kostol).

Spôsoby rekatolizácie spočiatku boli mierne. Ale po odhalení Vešeléného sprisahania, začali protestantom násilne odoberať kostoly, tiež boli súdení protestantskí kňazi - veľa z nich muselo odísť z krajiny a došlo k vzburám. Katolícka cirkev napokon musela ustúpiť, po Šopronskom sneme (r. 1681) si protestanti mohli stavať nové, artikulárne kostoly – museli byť postavené na okraji obce, museli byť celé z dreva a postavené bez použitia kovových prvkov, nesmeli mať vežu a vchod nesmel byť priamo z ulice.

Dňa 13. októbra 1781 v rakúskych a českých krajinách a 25. októbra pre Uhorsko vydal Jozef II. azda najslávnejší zo všetkých svojich patentov, *Tolerančný patent*. Dal ním úplnú občiansku rovnoprávnosť a slobodu vyznania príslušníkom evanjelického, augsburského (luteránskeho), reformovaného helvétskeho (kalvínskeho) a pravoslávneho (ortodoxného) vyznania s rímskymi katolíkmi. Dôvodom bola najmä snaha podporiť hospodársky rozvoj krajiny využitím potenciálu aj stúpcov nekatolíckych náboženstiev. Týmto

patentom sa prakticky skončila protireformácia v Habsburskej monarchii.

Po prenasledovaní sa konali prvé evanjelické služby Božie v 4. nedeľu adventnú 18. decembra 1791. Keďže nebol chrám Boží, prvé služby Božie po vydaní tolerančného patentu sa odbavovali v stodole na humne Jána Bojnáka, u ktorého mal byť aj vtedajší farár Samuel Michalovič.

18. marca 1792 sa cirkevníci pustili do stavby kostola a fary. Kostol bol ešte toho istého roku dostavaný a v 18. nedeľu po Sv. Trojici aj posvätený. Fara a škola boli dostavané v roku 1794.

Kostol bol jednoduchý, menší, bez veže. Pokrytý bol šindľom. Pred kostolom stála drevená zvonica s jedným zvonom. V roku 1819 bola pristavená ku kostolu murovaná veža.

Pri prvej storočnici roku 1892 bol kostol zväčšený a vyvýšený. Dosiahol dĺžku 16 metrov, šírku 8 metrov a výšku 6 metrov. Tieto rozmery má dodnes. V súčasnosti má podobu neskorobarokovej stavby, upravovaný bol v 19. storočí a v 2. polovici

20. storočia. Má obdĺžnikový pôdorys s polygonálnym záverom, je jednolodový, jednověžový. Kostol je sieňový s trojbokým uzáverom a predstavenou vežou. Stropy sú rovné. Fasády sú členené lizénovým orámovaním. Oltár je klasicistický z roku 1797 s ústredným obrazom anjela vyslobodzujúceho apoštola Petra z väzenia. Z troch strán je drevený chór. Kazateľnica, organ a zvon sú klasicistické z roku 1797.

Pri 150. výročí bol zrekonštruovaný a elektrifikovaný. Drobné úpravy kostola spojené s technickým vybavením sa uskutočnili aj v rokoch 1958, 1964, 1979, 1986, 1993 a pokračujú dodnes.

Kostol. Keby vedel rozprávať, dozvedeli by sme sa mnohé príbehy, ktoré sa v ňom udiali. Rozpovedal by príbehy veselé, ale aj smutné. Stojí tam už takmer 230 rokov a vždy je pripravený roztvoriť svoju náruč a prijať každého, kto túži po stretnutí s Bohom. Chráňme a zveľaďujme ho!

Z dostupných zdrojov upravil: Martin Štrba

Boh vie, prečo ťa dal práve tam, kde si teraz.

Pri 100. výročí úmrtia spomíname na evanjelického učiteľa.

Viktor Bada sa narodil 7. novembra 1901, zomrel 31. mája 1922.

Mladučký učiteľ je pochovaný na našom cintoríne v Horných Zeleniciach.

Nápis na jeho hrobe:

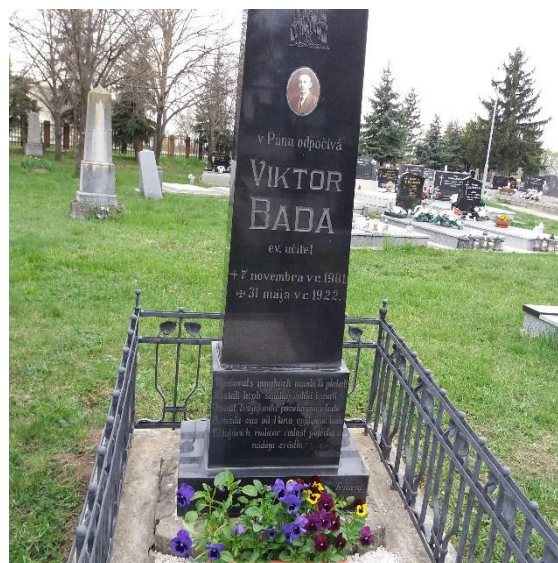
„Vyučovals mnohých, mnohí Ťa plakali

Obstali hrob smutný veľikí i malí.

Pamäť Tvoja milá požehnaná v ľude

A mzda zas od Pána vyplatená bude.

Milujúcich rodičov radosť potěcha a nádej zvädla.“

Správa z hranice

Na hraniciach vo Vyšnom Nemeckom som spolu s Vierkou Darivčákovou a Jankou Synakovou strávila päť 12-hodinových služieb. Hraničný prechod funguje non-stop v oboch smeroch (z Ukrajiny aj na Ukrajinu). Pred odchodom na východ Slovenska som okrem strachu a ľútosti nad situáciou u našich susedov, s ktorými zdieľame najkratší úsek našich hraníc, čoraz viac vnímala ponosy nad tým, že utečenci majú všetko zadarmo a dostávajú všemožnú podporu od nášho štátu, pričom Slováci majú málo, všetko dražie a ešte ďalej bude, deti sa nedostanú do škôlok... a z Ukrajiny utekajú bohatí, ktorí tú pomoc vlastne ani nepotrebujú – veď prichádzajú v luxusných autách...a nie len matky s deťmi... A tak Vám predkladám správu z hraníc.

Čo videli moje oči:

- ľudí prichádzajúc z Ukrajiny autami, v autobusoch a peši
- kamióny prepravujúce humanitárnu pomoc
- kamióny prepravujúce bežný tovar ako v čase mieru
- ľudí, ktorí sa ospravedlňovali za to, že si berú ponúkaný balíček, vypijú pripravenú kávu, čaj – ako ospravedlnenie nám ukazovali obrázky svojich zničených domov, miest, domova...
- ľudí, ktorí už nemali slov...
- ľudí, ktorí utekali – doslova a do písmena: potrebovali kráčať a nezastaviť sa, aby boli čo najďalej od toho, čo zakúsili
- vystrašené zvieratá, ktoré putovali so svojimi majiteľmi
- ľudí, ktorí nezištne pomáhali všetkým, ktorí v danom priestore boli
- ľudí, ktorí hľadali riešenia, aj keď sa na prvý pohľad zdali situácie neriešiteľné
- ľudí, ktorí zneužívali chaos na hraniciach a snažili sa prejsť hranicu, aj keď

z nejakého dôvodu mali zákaz vstupu do EU

- ľudí, ktorí sa obohacovali na úkor trpiacich a zneužívali poskytovanú pomoc...

Čo cítilo moje srdce:

- ☼ strach dospelých a detí založený na vlastných skúsenostiach uplynulých dní
- ☼ hnev utekajúcich, ktorý sa najviac prejavoval u tínedžerov, ktorí odmietali rozprávať po rusky a dôrazne to vyžadovali aj od svojich väčšinou starých mám, aj keď to bol spôsob, akým sme boli schopní s nimi komunikovať
- ☼ smútok utekajúcich z toho, že opustili všetko a všetkých. Tiež bol najviditeľnejší na tínedžeroch, ktorí stratili aké-také istoty v ich dospievaní, ktoré samo o sebe vie byť poriadnym bojom
- ☼ smútok a hnev (môj vlastný) na ľudí zneužívajúcich nešťastie iných ako aj na ľudí, ktorí odmietajú vidieť realitu, ktorú majú pred sebou... a tiež na ľudskú hašterivosť, chamtivosť a baženie po moci, vďaka ktorým na Slovensku nefunguje systém riadenia štátu tak v mierových ako ani v krízových časoch
- ☼ spolupatričnosť všetkých dobrovoľníkov, policajtov, vojakov, hasičov, záchranárov, ktorých som tam stretla a to bez rozdielu na organizáciu, z ktorej boli
- ☼ nádej, že ešte stále sú medzi nami ľudia, ktorým záleží na iných a sú ochotní pre nich robiť konkrétne činy

Čo vyhodnotila moja hlava:

V každej spoločnosti bez ohľadu na situáciu sa vyskytuje isté percento ľudí so zlými úmyslami. Zlé správy sa šíria rýchlejšie ako dobré a zloba je schopná začieniť realitu. Avšak pod plášťom negatívnej černe je oveľa viac tých, ktorí skutočne potrebujú pomoc i tých, ktorí ju nezištne dávajú.

A.Šándorová

Modlitba za tých, ktorí nasadzujú život za našu bezpečnosť

Pane Bože, Ty si naším útočiskom – hradom prepevným. K Tebe sa obraciame v rozličných zápasoch života. V pokore Ťa prosíme za tých, ktorí nasadzujú svoj život za mier vo svete, prinášajú obete, aby tam, kde zúria vojny a ľudská zloba, zavládol pokoj. Sú odlúčení od domova, ďaleko od svojich blízkych. Prosíme, ochraňuj ich. Zabráň zbytočnému krviprelievaniu a násilníckym praktikám, veď Ty si nepraješ vojny. Spasiteľ náš, Ty si nám

svojim utrpením a svojou smrťou na kríži vybojoval víťazstvo a pokoj. Daj, aby sme toto víťazstvo mali vždy pred očami, a tak Ťa nasledovali. Prosíme Ťa o dar pokoja, trpezlivosti a znášanlivosti, o Svätého Ducha, ktorého nám dávaš ako nášho Zástancu, Radcu, Pomocníka a Učiteľa.

(Z knihy: „Keď chýbajú slová“ – Tranoscius

Doplňte chýbajúce slová z Biblie

Odpoveď z minulého čísla

Prvá kniha Mojžišova

1. Vtedy Abrahám odišiel, ako mu prikázal Hospodin: šiel s ním aj Lót.
2. Abrahám prešiel krajinou až po posvätné miesto v Sícheme, totiž k dubu Móreho.
3. Keď však nastal v krajine hlad, Abrahám zišiel do Egypta, aby tam začas býval, lebo na krajinu ťažko doliehal hlad.
4. Neboj sa, Abrahám, Ja som ti štítom, čaká ťa veľmi veľká odmena.
5. Dones mi trojročnú jalovicu, trojročnú kozu, trojročného barana, hrdličku a holúbä.
6. Pri západe slnka padol na Abraháma tvrdý spánok a prepadla ho úzkosť z veľkej temnoty.
7. Hagar porodila Abrahámovi syna a Abrahám pomenoval syna, ktorého mu Hagar porodila Izmaelom.

8. Ale tvoja žena Sára ti porodí syna; dáš mu meno Izák a ja ustanovím Svoju zmluvu s ním ako večnú zmluvu pre jeho potomstvo.

Doplňte chýbajúce slová z Biblie

Prvá kniha Mojžišova

1. Na to si Abrahám včas ráno osedlal osla a vzal so sebou svojich dvoch sluhov aj syna _____.
2. Vtedy Abrahám pozdvihol oči a zbadal, že v húští je _____ zachytený za rohy.
3. Potom vstali a spolu išli do _____; a Abrahám býval v _____.
4. Izák ju voviedol do stanu svojej matky Sáry. Vzal si _____ za ženu a zamiloval si ju.
5. Počet rokov Abrahámovho života bol _____ rokov; potom skonal.
6. Potom dal Jákob Ézavovi chleba a _____: ten sa najedol a napil. Potom vstal a odišiel. Tak pohrdol Ézav _____.

Detská besiedka býva

- ❖ v Siladiciach vo štvrtok o 16:00h v Klube Kultúrneho domu a
- ❖ v Horných Zeleniciach v piatok o 16:00h na fare.

Besiedkári sú usilovní, kreatívni, zvedaví, inšpiratívni, krásni... o čom svedčia aj fotografie.

V rámci bohoslužieb spevom v marci prosili o pokoj vo svete, na Veľkú noc oslavovali vzkriesenie Pána Ježiša Krista a 8. mája budú ďakovať za svoje rodiny. Pozývame všetky deti zo zboru, aby sa k nám pridali.

Od začiatku roku sme ku okrúhlym narodeninám zagratulovali:

ku päťdesiatke **Janke Antalovej** a **Ivanovi Vargovi**,

ku šesťdesiatke **Emilovi Hrivnákovi**,
ku sedemdesiatke **Stanislavovi Rybovi**
a
ku osemdesiatke **Boženke Kalúsovej**.
Ku gratuláciám pripájame modlitbu:

„Večný Bože, v milosti stály, nepremenný! Ty si prameň radosti nevyčerpatelný,

z Teba v žití premenách stála nádej prýšti: hoc i časy sa menia, Ty si vždy ten istý...

Rýchlo plyní času prúd do mora večnosti, len Ty, Bože, s nami buď bohatý v milosti,

ňou nás zmocňuj, kým je čas, k čineniu dobrého, z nej nám dopraj vkročiť raz do Roku večného.“

(ES 67, T 1057, K. Ch. Sturm)

Ďakujeme za dotáciu Obecnému úradu Horné Zelenice, ktorý nám schválil prostriedky na ***Odvlhčenie sakristie kostola a uzavretie sanačných otvorov na kostole a fare*** vo výške 754 €.

Ďakujeme za dotáciu Obecnému úradu Siladice, ktorý nám schválil prostriedky na bežnú činnosť pri ***Rozvoji a ochrane duchovných a kultúrnych hodnôt*** vo výške 250 €.

Srdečne pozývame sestry z nášho zboru na tohtoročné stretnutie Spoločenstva evanjelických žien Bratislavského seniorátu, ktoré sa uskutoční v nedeľu 22. mája 2022 poobede v kostole v Trnave. Prihlasovať sa môžete u zborovej farárky.

Ku pozvaniu pripájame povel'konočný vinš
Predsedníčky Spoločenstva evanjelických žien farárky Evy Oslíkovej:

„Milé priateľky a milí priatelia! Pišem pozdravy "po"... a robím to celkom vedome. Pretože som presvedčená, že všetky sviatky, ktoré slávime nám majú niečo priniesť do bežného, každodenného života. Sviatočné dni sú ako prameň, z

ktorého sa môžeme napíť po náročných dňoch a od ktorého by sme mali môcť odchádzať posilnené a osviežené. Preto Vám chcem priať, aby ste sa mohli obzrieť na sviatky, ktoré sú za nami a počuť z nich tú skvelú správu o tom, že budúcnosť má zmysel... že zachraňujúca láska funguje a oslobodzuje nás od všetkého, čo nás zväzuje a zabíja, že môžeme žiť s nádejou a vnášať dobro do našich vzťahov a sveta. Prajem vám dni sprevádzané láskou a krásou. Nech vám žiari v duši svetlo a v myšlienkach nádej. ... a ak ste kresťanky a kresťania, tak nech je vzkriesený Kristus stále viac súčasťou vašej identity. Prajem vám dostatok odvahy k láske a úcte na každý deň.”

Ďakujeme, že finančne podporujete Zelenický spravodaj.

V uplynulom období milodary venovali
z Horných Zeleníc: *Pavol Synak, Michal Ochoťnícky, Michal Varga, Jaroslav Synak, Ján Lenghart, Klára Synaková, Eduard Lenghart, Milan Repka, Jana Vargová, Viera Šrámeková, Vladimír Pavlovič, Eva Vargová, Ján Repka, Viera Šušuková, Oľina Kolar, Bohuslav Synak a Vladimír Dinga,*
z Dolných Zeleníc: *Katarína Mesárošová a Elena Lenghartová,*

zo Siladíc: *Etela Vargová, Eva Rauová, Anna Šimonáková, Matilda Synaková, Daniel Bojnák a Emília Krupanová,*
z Hlohovca: *Eva Synaková a Marta Jančovičová,*
z Leopoldova: *Miroslav Osuský,*
z Klačan: *Milada Hrčková,*
z Bratislavy: *Ľubomír Bojnák a Igor Kulík,*
zo Šulekova: *Stanislav Ryba,*
z Lovčíc: *Anna Barošová,*
z Prievidze: *Ivan Filadelfi,*
z Volkoviec: *Darina Kozolková*
a z Trnavy: *Vladimír Jurčo.*

Nech Pán Boh požehná darcov i dary.